

paa Per, der nu kom ind fra Kabinettet, forsvandt Smilet fra hans Ansigt.

Han erindredes nemlig herved om det lidet lystelige Hverv, der forestod ham: at offentliggøre sin Datters Forlovelse med dette i hans Øjne ganske ubrugelige og unyttige Menneske. Han havde haft i Sinde at tale til Per derom allerede den foregaaende Dag; men efter at have erfaret hans Bedrifter hos Max Bernhardt havde han ikke kunnet overvinde sig dertil. Og det gik ham ikke anderledes nu. Han kunde end ikke faa sig til at række sin tilkommende Svigersøn Haanden, — hvad Pers Mine da heller ikke netop indbød til.

Nu kom Ivan igen farende som et Spilleværk, dennegang for at overbevise sig om, at alle var samlede: den første Vogn var nemlig kørt for Døren. Smaabørnene var et Øjeblik i Forvejen kommen springende ind i deres hvide Pynt. Ogsaa Rosalie var kommen tilstede. Derimod manglede stadig Jakobe. Der var tilstødt hende et Toilette-Uheld. Uvant, som hun var, med at gøre noget videre ud af sin Paaklædning havde hun under sine Bestræbelser for at faa Kjolelivet til at sidde handlet saa ilde med det, at hun tilsidst i Fortvivelse maatte kalde en af Pigerne til Hjælp.

Halvdelen af Gæsterne var allerede kommen, inden hun viste sig.

Nanny, der imidlertid havde sørget for at holde sig i Nærheden af Per for at kunne iagttage hans